

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

סופר ומספריו

הסופר שמואל יוסף עגנון נסע פעם ברכבת. כרגיל, לא נשאר היהודי שישב ממולו שקט זמן רב, והחל לגלגל שיחה עם הסופר היושב ממולו. לאחר שבירר באריכות מאין הוא בא ולאן הוא נוסע, שאל היהודי את עגנון:

„ובמה עוסק אדוני?”

„אני סופר,“ השיב עגנון.

„איזה מין סופר?” הוסיף היהודי לשאול, „סופר כסף? סופר עצים ביער? מה אתה סופר?”

„אני סופר הכותב סיפורי-מעשיות,“ הסביר עגנון.

„סיפורי-מעשיות? שאל היהודי, „הרי סיפורי-מעשיות מדפיסים ולא כותבים.”

„זה הדבר,“ הסביר עגנון, „אני הוא שכותב את אותם הסיפורים שמדפיסים.”

„משונה מאד,“ סיים היהודי את השיחה, „סיפורים שאפשר להדפיסם, איזה צורך יש לכתוב אותם?”

— „רינה! אולי ראית איפה החלק השני של בגדיהם החדש שלי?”

טעות לעולם צודקת

קיר הוכש עלידי נחש. (ידיעות אחרונות)

מרכי דן, תל-אביב מי מכיש את הקיר שבאישי?

האחירה בבית-המשפט מתחממת ב- מקצת כאש. (הארץ)

ד. גוטליב, ירושלים במשפט שורת-מכבי-אש-מתנדבים.

יחרמו עונשים לעבריני תנועה. (הארץ)

קל וחרם. אליק מג, חיפה

אגא חאן צבר הון תופעות. (דבר השבוע)

אורי שיקה, חיפה תופעה רגילה.

הערות=שוליים

ילדים ערביים נהרגו כתוצאה מאימונים צבאיים . . .

. . . ואנו השבנו לתומנו, כי לאחר כפריקאסם כבר יש במדינה די אנשים שהתאמנו בהריגת אורחים ערביים.

★ ★ ★

„כבוא היום, יוכל כל יהודי שיצא בכך לעלות לישראל“ — הכרין כרושצ'וב . . .

. . . ולפי שעה, הוא ימשיך לרדת לחייהם.

★ ★ ★

„הקרן הקיימת“ עודנה קיימת, „קרן היסוד“ עומדת על יסודותיה ורק „פיק“ א“ התפרקה . . .

. . . אכן, תופעה פיק“ אנטית מאד בישראל.

★ ★ ★

„ריח מוזר“, שנדף מן הסוכר, גרם לעיכוב החלוקה החודשית . . .

. . . אילו היו מעכבים, הם ושלוש, את כל מצרכי המזון שמעיסקותיהם נדף ריח מוזר, היינו מתים מזמן ברעב.

האהבה היא...

... נס מן השמיים. (אמיל זולא)

... מסתורין. (אפלטון)

... כל חייהן של הנשים ומקרה

חולף בחייהם של הגברים.

(מאדאם דה'סטאהל)

... התשוקה להיות נאהב עלי-

ידי הנושא האהוב. (ראבויטין)

... שירת החושים. (בלזאק)

... חוק. (ישו הנוצרי)

... הזכות לגרום אחד לשני

צער ומכאובים. (סאנס'בו)

... הכיסוף הקדוש של החלק

האלוהי שבנו אל המרומים.

(דורד' סאנד)

... מחלה, שניתן לרפאה כשי-

לוש תרופות: תענית, סבי-

לנות ותלייה, כלומר: רעב,

זמן וחבל. (קראסט)

... עניין של אמון. (פ. אובידיוס

נסאן)

... קציר היופי. (אלמוני)

... מקור רציני של חסכון כהני

הלת משקיהבת. (ל. הלוי)

... אוקיינוס של רגשות, מוקף

כזו בהוצאות כספיות.

(לורד' דיזאר)

... איחודם של שני יצורים,

לתועלתו של אחד מהם.

(הנסיכה נטאליה)

... משחק שבו עלול תמיד אחד

הצדדים לרמות את השני.

(בלזאק)

... סערה שאינה יודעת חוק

ואינה מכירה בשום תנאים.

(לילי)

... בצרפת — קומדיה, באנגליה

— סטרגיה, באיטליה —

אופרה, ובגרמניה — מילוי-

דראמה. (מרגרט בלטינגטון)

... אש, שאינה יכולה להתקיים

ללא ליבוי מתמיד. רגע בו

חדלות התקוות או החששות,

חדלה האהבה. (לה'רושפוקו)

... עניין מנוחך מאד, כאשר

הוא רציני. (פול מוריס)

... גדולה יותר בפעם הראשונה

ומזכה יותר בפעם השנייה.

(רושפוקו)

... מחלת-רוח קשה. (אפלטון)

... נצחוננו של הרמיון על השכל-

הישר. (הנרי ל. מנקן)

... כובשת הכל. הבה ננע לה

גם אנו. (וירגיליוס)

... מקלקלת את השורה.

(מסכת טההדריין)

... האשלייה כאילו יש הבדל

בין אשה אחת לשנייה.

(הנרי ל. מנקן)

... עיוורת — כך נוהגים לאמר.

אולם אני מכיר בחורים

רבים הרואים בבחירות-לי

בם הרבה יותר ממה שאני

מסוגל לראות בהן.

(ג'וש בילינגט)

... הרגש המשווה חכם וכסיל.

(אלמוני)

... לא דווקא איבוד-הכרה,

אך ישנם דברים משותפים

לשני המצבים הללו. (קאריל)

... האנוכיות המשותפת לשני

אנשים. (בופלר)

... האושר שאנו מעניקים זה

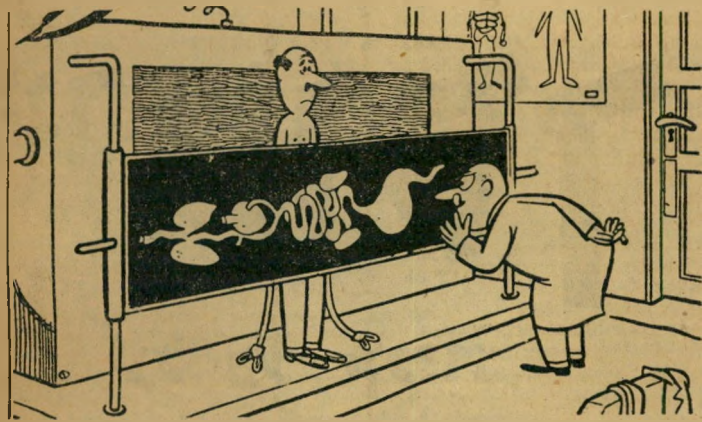
לזה. (ז'ורד' סאנד)

... התאווה העזה ביותר, שכן

פוגעת היא בבת-אחת ב-

ראש, לב ובכל הגוף.

(וולטר)

שיקוף רנטגן בשיטת סינמסקופ

כזבים לילקוט

מפי הסוס

מכירים את שפרינצק מהכנסת עם הסיגאר? כן? אז הסיפור הזה הוא לא שלו, אלא של הנכד שלו, אדיב שפרינצק. אחרי שהעבירו אותו ליהודית תותחנים לא-כל-כך-אי-אי-אי, הוא התיישב ערב אחד ליד המדורה וסיפר בנוכחות כל המפקדים את הסיפור הבא:

הלכתי להנאחי בתל-אביב. פתאום אני רואה התקהלות עצומה ליד גן-החיות. כמו שאני נדחף, אני רואה שם אדם עומד עם סוס. האיש שאל את הסוס כל מיני שאלות, והסוס הנעי ברששו לאות „כן!“ האיש שאל, הסוס ענה, והקהל שילם חצאי לירות מרוב התלהבות.

העיקר, ניגשתי לאיש ואמרתי: „מה החוכמה שלכל שאלה הסוס עונה כן?”

לבנו שש למקרא מעשים כאלה, כן ירבו.

אולם השבוע קרה מעשה שלא ייעשה. הפקחים המופקרים של עיריית תל-אביב, בלוי סוטרים מוג'ילב, פשטו על בית-קפה בתל-אביב ועשו בו שמות, רק מפני שבית-משפט הוציא צו-הרשעה בלתי-צודק בגלל חוסר-רשיון. הם ערכו בי-מקום פוגרום, פעצו, ושברו רהיטים. הופקרת זו, וביישו את המדים היקרים של מדינת-ישראל.

אנו פונים אל הציבור ושואלים:

הכסדום ועמורה היינו?

הכן יתנהגו בעיר העברית כלפי אז-

רחים עבריים, שיטו אותם לערבים מלכוכלים ומשנאי-המדינה?

האם לשם כך לחמנו ושפכנו את מיטב דמנו?

ולשוטרי ישראל ייאמר: חזרו בכס ממעשיכם הנלוזים חזרו לכפרים הער-

בים ולמלאכתכם הברוכה, ואל תרימו ידיכם נגד יהודים!

ספר אסבתא!

יראה הציבור וישפוט!

בחודשים האחרונים יצאה מדינתנו הי-צעירה ללמד לקח את אויבי ישראל ומי-הרסיה השוכנים בקירבנו. במיבצעים נועזים פשטו שוטרינו האמיצים לתוך גוב האריות ממש, כפרי הערבים בגליל, והרסו, כדי הצלק הטובה עליהם, את הבניינים שהוקמו על-ידי המחבלים ימ"ש גלי רשיון חוקי. השתוללות הערבים המוסתים, שהרמו יד על נושאי סמל המדינה, זוכאה באיבה על-ידי שוטרינו היקרים, שלא חסכו במכות מאלותיהם הברוכות.

תבורך הוד הדואגת לבטחון המדינה. יבורכו הקצינים המצוינים על מלאכת הקודש, מול גל של הסתה פאשיסטית-קומוניסטית!

נראה שתשאל אותו שאלה ושהוא יענה לא! האיש התבלבל לגמרי ולא ידע מה לעשות, והקהל התחיל לדרוש את הכסף בחזרה.

אז אמרתי לאיש: „תראה איך אני שואל את הסוס רק שאלה אחת, ותיכף הוא עונה לי: לא!”

הקהל הסתכל במתיחות עצומה. ניגש-תי לסוס, לחשתי לו שאלה באוזן, ותיכף הוא הניע בראש לאות „לא!“ בכל המרץ. מחיאות-כפיים סוערות, הכסף נשפך מה-קופסה החוצה. הקהל השתולל מרוב התלהבות, ורק האיש ניגש אלי ושאל בהתרגשות: „אנא, תגידי לי מה השאלה ששאלת את הסוס? אם אדע, א-כל תמיד לשאול אותו, והופעותי תצלחנה הצלחה עצומה!”

ואז עניתי בפשטות: „שאלתי את הסוס רק אם הוא רוצה להיות ביתחית-תותחנים!”

יהושע סוקול, רחובנת